

УНИВЕРЗИТЕТ ПРИВРЕДНА АКАДЕМИЈА У НОВОМ САДУ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ ЗА ПРИВРЕДУ И ПРАВОСУЂЕ У НОВОМ САДУ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

-обавезна садржина-

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовao комисију : Правни факултет за привреду и правосуђе, Универзитет Привредна академија Нови Сад</p> <p>2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>2.1. члан комисије– редовни проф. др - Драган Мркшић, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду.</p> <p>2.2. Председник комисије– проф. др - Маријана Дукић Мијатовић, Правни факултет за привреду и правосуђе Универзитета Привредна академија у Новом Саду; изабрана у звање 2012. године, ужа научна област привредноправна и међународноправна.</p> <p>2.3. Ментор – проф. др - Радица Шиповац, Правни факултет за привреду и правосуђе Универзитета Привредна академија у Новом Саду; изабрана у звање 17.06. 2013. године, ужа научна област привредноправна и међународноправна.</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Љубица (Здравко) Јанковић Андријевић</p> <p>2. Датум рођења, општина, Република: 09.08.1951. године, Јаково, Земун, Србија</p> <p>3. Датум одбране , место и назив магистарске тезе : 08.05.2012. године, Нови Сад, Правни и професионални регулаторни оквир за настанак и развој државне ревизије у Србији</p> <p>4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука : Јавноправна и привредноправна научна област- финансијско право</p>
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
Ревизија јавног сектора у функцији јачања парламентарне контроле и стабилности финансијског система
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
<p>Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.</p> <p>Докторска дисертација под називом Ревизија јавног сектора у функцији јачања парламентарне контроле и стабилности финансијског система сачињена је на 282 странице, подељена на садржај, шест делова, закључак и литературу.</p> <p>У уводном делу дисертације истиче се значај парламентарне контроле кроз форме примене, однос парламента и независних државних тела, правни оквир парламентарне контроле и надлежност Народне скупштине Србије. Ефикасну и ефективну контролу извршне власти парламент обавља непосредно или преко органа специјализованих</p>

за надзор над различitim активностима извршне власти. Поред осталих независних контролних органа, преко којих парламент врши надзор над радом извршне власти, најзначајнију улогу има врховна ревизорска институција, као највиши државни орган ревизије јавних средстава у свакој земљи, обављајући своју уставом и законом поверену функцију, помаже парламенту да на ефикаснији начин обави своју контролну функцију.

Тематски обухват другог дела дисертације је Ревизија јавног сектора као најзначајнији инструмент парламентарне контроле уз остварење циљева, надлежности и примене правног оквира.

Трећи део дисертације анализира однос јавних финансија и парламентарне контроле у процесима извештавања, предметима и облицима јавне својине. Институције јавног сектора обухваћене су кроз сектор опште државе и подсекторе централне власти као и покрајински, регионални и локални ниво. Извршена је детаљна анализа буџета као инструмента државе са обухватом функција, принципа и начела.

У четвртном делу разматран је професионални и државни оквир у Србији по врстама ревизије, односно акценат је стављен на ревизију финансијских извештаја, ревизију усклађености пословања са прописима, ревизију сврсисходности и међународна искуства у сачињавању извештаја ревизије.

Која је мера доприноса ВДР парламентарној контроли и борби против корупције истраживано је у петом делу мерењем учинака државне ревизије и истицањем значаја и улоге ревизије, њене одговорности и доприноса у борби против корупције.

У шестом делу се сумирају ефекти рада од увођења, организације процеса ревизије до постревизионог поступка државне ревизије у Србији кроз факторе утицаја независности и истицање разлика између комерцијалне и државне ревизије. Постигнути резултати се исказују кроз извештаје, предузете мере по ревизионим налазима и годишњи извештај о раду ДРИ Народној скупштини.

Закључна разматрања представљају сумиране графичке, шематске и табеларне приказе постигнутих резултата и међусобне факторе утицаја Државне ревизорске институције и Парламента. Са развојем парламентаризма развијала и потреба за парламентарном контролом над радом извршне власти и спречавање злоупотребе те власти. Улога ревизије јавног сектора је да изврши проверу и анализира протекле финансијске догађаје, као и да утврди постојање незаконитих поступака у трошењу јавних финансијских средстава и да својим објективним професионалним и непристрасним извештајима увери парламент и грађане у квалитет извештаја извршне власти о трошењу новца пореских обвезника, као и о управљању имовином и обавезама које подлежу јавној контроли. Сви ови догађаји и извештаји су поткрепљени са двадесет скраћеница, 15 слика и 16 табеларних приказа, бројним правним правилима националног и међународног карактера.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

У првом делу дисертације истакнуто је да контролна функција парламента поред законодавне функције у савременим условима постаје све значајнија, и улога врховне ревизорске институције, као независног контролног органа, постаје све важнија.

Својим активностима врховна ревизорска институција помаже парламенту да на ефикаснији начин контролише функционисање извршне власти у трошењу јавних средстава и управљању јавном имовином.

Значај постојања и јачања врховне ревизорске институције за ефикаснију парламентарну контролу истиче се и у Резолуцији Уједињених нација, која подстиче државе чланице да промовишу добро управљање, ефикасност, одговорност, ефективност и транспарентност јавне управе јачањем врховних ревизорских институција.

Ефикасност омбудсмана у заштити права грађана и контроли управе заснована је пре свега, на његовој могућности да, на основу свог извештаја које подноси парламенту, скрене пажњу јавности и парламента на жалбе грађана. Сама свест о надзору омбудсмана врши позитиван утицај на цео управни систем.

Заштитник грађана Републике Србије је независан и самосталан државни орган, уведен Уставом Републике Србије и Законом о Заштитнику грађана. Надлежност Заштитника грађана је да контролише законитост и правилност рада органа управе у вези са остваривањем индивидуалних и колективних права грађана, да штити и унапређује људске и мањинске слободе и права грађана.

Основни принципи рада Заштитника грађана су независност и самосталност. Оба принципа су преузета из међународних докумената о омбудсману а подразумевају да је Заштитник грађана организационо и функционално одвојен од органа управе чији рад контролише, као и да самостално обавља послове из своје надлежности.

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у Србији је самосталан државни орган, који је независан у вршењу своје надлежности, односно да је организационо и функционално одвојен од органа управе и других органа јавне власти чији рад контролише. Ради остваривања права на приступ информацијама од

јавног значаја, установљена је институција Повереника уређена одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и Закона о заштити података о личности.

Агенција за борбу против корупције, као независан државни орган, основана је Законом, којим је уређен правни положај, надлежност, организација и начин рада као и правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција, пријављивањем имовине лица која врше јавне функције, као и поступак у случају повреде овог закона, увођење планова интегритета, и др.

Самосталан и независан државни орган обавља послове из своје надлежности и одговорна је Народној скупштини, којој је дужна да у прописаном року поднесе годишњи извештај о раду, који садржи податке о спровођењу Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова и ванредне извештаје.

Одредбама закона Агенцији су поверене надлежности, превентивног антикорупцијског деловања, које подразумева идентификовање појава и ситуација које пружају подстицаје за коруптивна понашања и примену превентивних радњи које појаву корупције треба да отклоне пре него што доведу до коруптивних понашања.

Агенција спроводи поступке надзора и контроле над правилним и сврсисходним коришћењем јавних овлашћења и старању о заштити јавног интереса, да ради и на разоткривању неправилности које су суштински коруптивног карактера, или представљају дела корупције у свом класичном виду. Сазнања особа које су спремне да у јавном интересу укажу на коруптивне праксе у средини у којој раде имају непроцењив значај у борби против корупције, па су и могући ефекти ове надлежности Агенције велики. Са друге стране, импликације случајева у којима је пријављивана коруптивна пракса имају значајну улогу у формулисању јавних политика како у области превентивне делатности, тако и надзорних и контролних функција Агенције.

Може се закључити да је однос и утицај парламента, преко парламентарних одбора, на рад ВРИ у земљама Европе, које су биле обухваћене анализом OECD/SIGMA у 2002. години веома различит, како у погледу начина сарадње, тема које су биле предмет анализе, начина разматрања извештаја, састављања годишњих програма ревизије, као и начина деловања парламентарних одбора по препорукама из извештаја ВРИ. Заједничко за све земље је, међутим, да се парламентарни одбори не мешају у ревизорски рад и методологију рада које примењују ревизорске институције, њихову организацију и активности пре свега због тога што су ревизорске процедуре уређене законом и међународним стандардима ревизије за јавни сектор.

У другом делу вршена је оцена ефеката ревизије као један је од најважнијих контролних механизма правилног и ефикасног коришћења јавних средстава у демократски уређеним земљама посредством државне ревизије или ревизије јавног сектора. Веза између врховне ревизорске институције и парламента као законодавног тела државе објашњена је Лимском декларацијом. У Декларацији се наводи да је „независност ВРИ гарантована уставом конкретне земље”, као и да је „Врховна ревизорска институција уставом овлашћена да независно извештава парламент или друго компетентно јавно тело о својим налазима, као и да објави извештај”, односно уставом и законом конкретне земље врховна ревизорска институција се овлашћује да независно врши ревизију и извештава парламент о свом налазу. Правни оквир за успостављање државне ревизије у Србији су Устав Републике Србије, Закон о Државној ревизорској институцији, Закон о буџетском систему, Закон о буџету и одговарајућа подзаконска акта.

Трећи део разматра узрочно последичне односе између јавних финансија и парламентарне контроле. Држава своју финансијску функцију обавља кроз систем јавних финансија у циљу задовољавања одређених јавних потреба и обезбеђивању новчаних средстава да би се те потребе могле финансирати.

Суштинска карактеристика јавних финансија је у одлучивању државе којом се врши прерасподела дела националног дохотка у сврху обезбеђивања новчаних средстава за финансирање основних функција државе и подмиривање општих и заједничких друштвених потреба. Буџет Републике Србије се припрема и извршава на основу система јединствене буџетске класификације, која поред напред наведене функционалне класификације обухвата економску класификацију прихода и примања, економску класификацију расхода и издатака, организациону класификацију и класификацију према рачуноводственим фондовима. Организациона класификација, функционална класификација и класификација издатака према рачуноводственим фондовима сачињавају стандардни класификациони оквир. Правилно и ефикасно коришћење јавних средстава представља један од основних предуслова за правилно управљање јавним финансијама, као и за рационално и ефективно доношење одлука надлежних извршних власти.

У четвртом делу дисертације анализирано је опредељење да Државна ревизорска институција прихвати INTOSAI оквир професионалних стандарда и смерница релевантних за потребе њених чланица, и постала је пуноправна чланица Међународне организације врховних ревизорских институција (INTOSAI), 2008. године. INTOSAI је професионална организација врховних ревизорских институција у земљама које припадају Уједињеним нацијама

или њиховим специјализованим агенцијама. Циљеви организације ЕУРОСАИ су првенствено да промовише професионалну сарадњу међу ВРИ чланицама, размену информација и документације, проучавање ревизије јавног сектора, да подстиче стварање академских позиција у овој области и обезбеђује унификацију терминологије у области ревизије јавног сектора. Европски рачунски суд, као институција за екстерну ревизију ЕУ, развија добре контакте и односе са сличним организацијама широм света, са врховним ревизорским институцијама у Европи, институцијама држава чланица ЕУ и држава кандидата и потенцијалних кандидата за чланство у ЕУ. ВРИ врши ревизију активности владе и њених административних тела и институција. Извршена ревизија не ослобађа владу одговорности за свој рад и евентуалне пропусте. Независност ВРИ која се уређује уставом мора гарантовати висок степен слободне иницијативе и аутономности, чак и када она делује као представник парламента и спроводи државну ревизију по његовим инструкцијама. Веза између САИ и парламента треба да буде уређена уставом у складу са условима и захтевима сваке државе. Без обзира на врсту ревизије основни циљ сваке ревизије јесте да се уз најмање трошкове и на ефикасан начин добију довољни, одговарајући и поуздани ревизиони докази за давање мишљења. Мишљење се односи на предмет ревизије и оно може бити дефинисано као просто или сложено, у зависности од законских обавеза и надлежности ВРИ, као и циљева и врсте ревизије.

Пети део дисертације разматра меру доприноса ВРИ –је парламентарној контроли и борби против корупције. Мера утицаја ВРИ на побољшање живота грађана зависи од тога да ли се јача одговорност, транспарентност и интегритет државних органа и ентитета из јавног сектора, односно да ли својим активностима показује стални значај грађанима, парламенту и другим заинтересованим странама или личним примером представља узорну институцију. Основни корак у стратешком развоју и изградњи капацитета ВРИ је стратешко планирање, односно мерење учинака. Осим законодавне функције, контролна функција парламента у савременим условима постаје све значајнија, нарочито у условима нарастајуће корупције не само у земљама транзиције већ и у економски развијеним земљама. У борби против корупције, која се јавља у различитим модалитетима и често угрожава цео систем државе, поред државних органа и судова значајну улогу имају и независна контролна тела.

Корупција је феномен који се дешава у свим друштвима и вероватно је била присутна је кроз читаву историју људске цивилизације. Скоро да не постоји друштво без корупције, иако су ниво корупције и њени појавни облици у различитим срединама, различитим околностима и институцијама у којима се она јавља свакако веома различити. Данас је корупција широко распрострањен облик понашања како у развијеним тако и у мање развијеним друштвима. Међутим, у свим срединама корупција као облик понашања се оцењује као негативна појава и углавном се презире.

Допринос врховних ревизорских институција борби против корупције се не мери бројем извештаја, бројем датих и спроведених препорука, а у неким земљама и бројем поднетих пријава, јер прави допринос се огледа у **повећању одговорности извршне власти** у трошењу јавних средстава и управљању јавним имовином. Сама **вероватноћа** да ће бити вршена ревизија одређеног ентитета, повећава и одговорност и пажњу у трошењу државног новца и одвраћа одговорна лица од намере за вршење коруптивних дела.

У шетом делу се анализира успостављање, почетак и ефекти рада државне ревизије у Србији. Субјекти ревизије предмет, обим и врсте ревизије, време почетка и трајања ревизије утврђују се годишњим програмом ревизије који усваја Савет. Пре почетка ревизије може се писмено захтевати од субјекта ревизије подношење одређених података, неопходних за планирање и извођење ревизије. Нацрт извештаја о ревизији уручује се субјекту ревизије и лицима која су била одговорна за обухваћено пословање у периоду на који се ревизија односи, а ако је ревизија обављена код више субјеката ревизије, сваком од њих уручује се део нацрта извештаја о ревизији који му припада.

Законом и наведеним пословником детаљно је уређен поступак међусобног усклађивања ставова субјекта ревизије и ревизора који обавља ревизију, чиме је обезбеђено да извештај о ревизији буде објективан и да се изрази мишљење о предмету ревизије на основу адекватних и довољних доказа. Прописани поступак усклађивања се спроводи у три фазе до израде коначног извештаја, који се уручује субјекту ревизије, одговорном лицу у субјекту ревизије и пређашњем одговорном лицу. Тростепени поступак усклађивања ставова између субјекта ревизије и ревизора је оправдано прописан, тим пре што против коначног извештаја о ревизији не постоји правни лек. Извештај о ревизији се поред субјекта ревизије и одговорним лицима у субјекту ревизије доставља и Одбору за финансије Народне скупштине и објављује на сајту Државне ревизорске институције, чиме је у потпуности задовољен захтев међународних стандарда ревизије за јавни сектор да извештаји ревизије треба да буду транспарентни.

Независност у раду је фундаментални концепт сваке ревизије, па тако и државне. Основни разлог постојања државне ревизије је отклањање сумњи законодавне власти и шире јавности у вези са радом институција под ингеренцијом владе и веродостојношћу информација које се од њих добијају. Уколико не постоји поверење у независност ревизора, државни ревизор не повећава кредибилитет информација које проверава, па његов рад нема никакву друштвену корисност. Потреба за уређењем питања независности ревизора посебно је подстакнута чињеницом да у раду ревизора има пуно инхерентних субјективности (у погледу избора предмета испитивања државне ревизије, циља испитивања, примењених поступака, вредновања резултата рада и др.).

Ефекти рада и извештаји о спроведеним ревизијама се достављају субјекту ревизије, пређашњем одговорном лицу у субјекту ревизије и Народној скупштини, односно скупштини јединице локалне власти, а објављују се и на сајту Државне ревизорске институције, чиме је обезбеђена потпуна транспарентност извештавања.

Сви извештаји о извршеним ревизијама од успостављања Институције до данас достављени су, поред наведених и Народној скупштини, чиме је обезбеђен максималан ниво информисаности Народне скупштине о ревизорским активностима Институције.

Са развојем парламентаризма развијала се и потреба за парламентарном контролом над радом извршне власти и спречавање злоупотребе власти. Начин парламентарне контроле и форма надзора над радом извршне власти током историје се мењао, како у светским оквирима тако и у Србији.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Истраживање је показало да је правни институционални оквир за независност државне ревизије у Србији обезбеђен Уставом Републике Србије и Законом о Државној ревизорској институцији. Наведеним правним актима обезбеђен је кључни предуслов за успостављање суштинске независности Државне ревизорске институције, највишег самосталног државног органа ревизије јавних средстава у Републици Србији, који подлеже надзору Народне Скупштине, којој и одговара за свој рад. Тиме су створени услови за ефикаснију парламентарну контролу извршне власти у Србији. Битна одлика парламентаризма је и парламентарна контрола извршне власти, а овлашћење парламента да контролише рад извршне власти је суштина односа и природа парламентарног система

Теоријска разматрања у дисертацији јасно су указала да поред правног оквира, за ефикасан рад Врховне ревизорске институције у обављању ревизионе надлежности, важан је и професионални регулаторни оквир, којим су дефинисана опште прихваћена начела и правила ревизије јавног сектора у складу са одабраним међународно прихваћеним стандардима ревизије.

Фокус истраживања у овој дисертацији је био међусобни однос парламента и врховне ревизорске институције који се заснива на ланцу одговорности. Врховна ревизорска институција је инструмент којим парламент надзире владу и јавну управу. С друге стране, да би извештаји о ревизији имали ефекта, врховна ревизорска институција се ослања на способност парламента да на основу тих извештаја предузима кораке и да тражи од извршне власти да положи рачуне о томе како троши јавна средства и како поступа по препорукама ВРИ.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Посебна теоријска разматрања у дисертацији била су посвећена мерењу доприноса државне ревизије парламентарној контроли и стабилности финансијског система земље, кроз анализу INTOSAI документа који обезбеђује објективну основу за изражавање сталне важности ВРИ за грађане и друге заинтересоване стране, за процену доприноса бољем управљању јавним финансијама, већој одговорности, као и доприносу напорима у борби против корупције. Применом ове методологије и одговарајућих доказа могуће је проценити да ли нека ВРИ обавља своје задатке у складу са добром међународном праксом, и да ли је способна да идентификује сопствене снаге и слабости.

Може се извести закључак да је за мерење учинка ВРИ веома важна стратегија у којој су изложени њени главни задаци и правци развоја, затим извештаји о спроведеним ревизијама и резултати извршених ревизија. На основу извештавања ВРИ, било по свакој спроведеној ревизији, годишњих извештаја о свеукупним активностима или неког другог извештаја, процењује се допринос ВРИ за јачање одговорности, интегритета и транспарентности, изражавање и одржавање сталне релевантности као и модел организације.

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме и да ли дисертација садржи све битне елементе

Полазећи од свега изнетог у Извештају Комисија оцењује да кандидат мр Љубица Јанковић Андријевић, сачинила докторску дисертацију, стручно и довољно обимно, са свим неопходним елементима које захтева писање докторске дисертације.

Рад је оптималне дужине за тему коју је аутор поставио као задатак обраде. Наслов одговара тексту који следи као његова садржајна анализа. Рад је правно-технички урађен према савременим захтевима писања такве врсте прилога. Наслов и садржај, делови докторске дисертације од увода, разраде теме, закључка и литературе испуњени су коректно, с тим да рад садржајно обухвата теоретско назначење и разраду проблематике и стручно анализирање података добијених свеобухватним истраживањем, које задовољава потребу сагледавања основних питања везаних за тему. Језик аутора је јасан, прецизан, конкретан, коришћење литературе методолошки исправно и поткрепљено сумираним графичким, шематским и табеларним приказима постигнутих резултата и оценама међусобних фактора утицаја Државне ревизорске институције на Парламент.

Докторску дисертацију аутора Љубице Јанковић Андријевић комисија препоручује за јавну одбрану без предлога или примедба у погледу могућих измена, допуна или исправки.

1.

2. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

У раду је из посебног угла сагледан однос парламента и врховне ревизорске институције, као најзначајнијег инструмента парламентарне контроле. Како је у свременим парламентарним системима контролна функција парламента постала не само значајна већ и веома сложена због веома сложене структуре извршне власти, потреба за двосмерном сарадњом са Врховним ревизорским институцијама је постала неопходна.

Анализиране су разлике и сличности односа парламената земаља Европе и њихових врховних ревизорских институција, како по основу форме сарадње, тако и по врсти питања, обиму и динамици те сарадње. Иако ВДИ у различитим земљама функционишу у складу са различитим законским надлежностима и моделима, основни принципи њиховог деловања имају за циљ да саопште и промовишу вредности и користи које својим активностима доприносе демократском окружењу, као и повећању одговорности извршне власти у трошењу јавних средстава.

Посебан део рада је посвећен односу Народне скупштине и Државне ревизорске институције Србије, која је иако релативно млада институција, дала значајан допринос повећању одговорности извршне власти у трошењу јавних средстава и управљању јавном имовином, што је у посебном делу рада детаљно обрађено.

У раду је сликовито приказан мандат Државне ревизорске институције Србије за ревизију јавног сектора и на посредан начин описан буџет, као основни економски инструмент извршне власти, буџетски систем Републике Србије уз критички осврт на основна фискална правила.

Поред правног оквира за успостављање државне ревизије у Србији детаљно је приказан регулаторни оквир за рад и развој државне ревизије, кроз сагледавање ISSAI стандарда, које доноси и објављује INTOSAI – Међународна организација врховних ревизорских институција, које примењују врховне ревизорске институције преко 190 земаља чланица, а чији је члан и Државна ревизорска институција Србије од 2008. године. Детаљно су објашњени поступак ревизије, врсте ревизије и резултати ревизије.

Посебно детаљно је објашњено на који начин врховна ревизорска институција, својим свеукупним активностима доприноси ефективнијој парламентарној контроли, борби против корупције и економској стабилности земље, а кроз упоредну анализу дат приказ тог доприноса у Србији и земљама у окружењу.

У дисертацији су разматрене могућности мерења доприноса државне ревизије парламентарној контроли и стабилности финансијског система земље, кроз анализу INTOSAI документа који обезбеђује објективну основу за изражавање сталне важности ВРИ за грађане и друге заинтересоване стране, за процену доприноса бољем управљању јавним финансијама, већој одговорности, као и доприносу напорима у борби против корупције.

Имајући у виду наведено, као и досадашњи практични вишегодишњи рад кандидаткиње на пословима и задацима врховног државног ревизора у примени метода контроле јавног сектора, као и њене научностручне оспособљености и смисао за правно-логичко и животно закључивање које има реалну правну подлогу, Комисија

ПРЕДЛАЖЕ

Наставно-научном већу Правног факултета за привреду и правосудје у Новом Саду, да прихвати овај извештај о позитивној оцени докторске дисертације, мр **Љубица Јанковић Андријевић**, и теме **Ревизија јавног сектора у функцији јачања парламентарне контроле и стабилности финансијског система**, и препоручи га за одбрану.

3. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања- Недостаци нису уочени и уколико постоје нису утицали на резултате истраживања

IX ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- да се докторска дисертација прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се докторска дисертација враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се докторска дисертација одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Проф. Др Драган Мркшић

2. Проф. Др Маријана Дукић Мијатовић

3. Проф. Др Радица Шиповац

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.